

[Karl Nielsen]

Derfor burde forslaget titel ændres til »Lov om begrænsning af skattesagers antal samt store muligheder for skatteunddragelse for selvstændige erhvervsdrivende.«

Til slut skal jeg blot sige, at det sikkert er fremgået af det, jeg har sagt, at socialdemokratiet ikke kan medvirke til forslagets gennemførelse.

Nymann (FP):

Fremskridtspartiet mener, at vi bør lave en lov, der kan begrænse myndighedernes ret til at blive ved med at efterforske sager. Det er jo sådan, at alle anke- og kontrolinstanser er overbebyrdede i ganske uhyggelig grad, især landsskatteretten, hvor der er op til flere års ventetid.

Det vil selvfølgelig altid være et spørgsmål, hvor langt man skal gå i kontrol af skat. Der er ingen tvivl om, når indkomstkatten har fået den højde, som den har, at der er et hav af mennesker, der prøver at finde en eller anden udvej for at få mindre skat, og derfor er visse begrænsninger nødvendige. Efterhånden er kontrolapparatet jo blevet så avanceret, at det ligefrem er blevet en hertzorganisation mod mange i samfundet. Derfor mener vi, at det bør begrænses. Vi mener, at det kunne gøres på den måde, at inden en bestemt dag, f. eks. den 8. november, skulle myndighederne have indgivet deres klage, og hvis denne dag blev overskredet, skulle det beløb, som var i restance eller var blevet unddraget skat, gå helt op til 40.000 kr. for at hindre disse evindelige tilbagevendende sager.

Det er muligt, at de 40.000 er for højt, og at dagen skulle ændres, men i alle tilfælde havde man noget at gå ud fra. Derfor mener jeg, at et forslag skal have en karakter som dette, for at man kan begrænse myndighedernes ret til at forfølge borgerne.

Der er selvfølgelig en masse muligheder, som man kunne ønske sig for at få yderligere kontrol, men det må være sådan, at borgerne i nogen grad må have sikkerhed for, at de ikke fuldstændig bliver udsat for en forfølgelse af myndighederne.

Ellemann-Jensen (V):

Det er uanstændigt, at fremskridtspartiet nu for tredje gang spilder ressourcer og folketingets tid med at fremsætte dette fuld-

stændig naive og overflødige forslag. Når jeg siger naive, er det, fordi vi lige har hørt hr. Nymann tale smukt om, hvordan man skal begrænse denne administration og sætte en dato som 8. november som frist, selv om man dog må vide, hvis man gider tænke sig en smule om i den sag, at det vil bare føre til en yderligere opsvulmen af administrationsapparatet, for at man skal kunne blive færdig til tiden med de mange sager. Det er naivt.

Hvad vi i øvrigt har af indvendinger mod forslaget, som gør, at vi absolut ikke kan gå ind for det, skal jeg ikke spille krudt på her. Jeg skal henvise til, hvad venstres ordfører har sagt om den sag ved to tidligere lejligheder, og så bede til, at man ikke spilder folketingets tid endnu en gang.

Der er et enkelt oplivende moment denne gang, det er bemærkningerne, der taler om, som der står: »tilfældighedens hasardpræg over skattevæsenhverdagen«, og hvor man får mange nye interessante udbygninger af det danske sprog. Man fornemmer mesterens hånd, det er ikke de sædvanlige epigoner andre steder i fremskridtspartiets gruppe, der føler trang til at vulgarisere sproget. Nej, det er mesterens hånd, der går igen her, og der er især en sætning, der er interessant, hvor der står: ». . . det typiske for den, der med Nureddinmentalitet snu lægger sine skatteforhold til rette – eventuelt med revisorbi-stand –« er, »at hans skatteundragelser bevæger sig uden for det strafbares område.« Det er jo en interessant Oehlenschlägertolkning, der ligger i denne anvendelse af udtrykket »Nureddinmentalitet«. Hvis den fortolkning er rigtig, så trøster vi andre os med, at det var Aladdin, der fik appelsinen i turbanen.

Kallesøe (KF):

Det konservative folkeparti ønsker skatte- ligningen gennemført så hurtigt, som det er praktisk muligt, og også gennemført med rimelig hensyntagen til skatteborgerne. Når vi ikke kan støtte fremskridtspartiets forslag, der jo er et gengangforslag, skyldes det både den i forslaget fastsatte tidsfrist og den tilfældigt valgte dato, den 8. november, i året efter indkomståret, og det i forslaget fastsatte ganske tilfældige og meget betydelige mindstebeløb på 40.000 kr., som jeg forstår hr. Nymann mener også kan være for stort.